

Р Е Ш Е Н И Е

№161

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 29.06.2011 г.

Административен съд-Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на осми юни, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря **Т.М.***** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, **прокурор Стефанова**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д. № 157 по описа за 2011 г. на Административен съд - Перник**, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на **Е.Д. ***** против решение №161 от 25.03.2011 г. по описа на Районен съд- Перник постановено по н.а.х.д. №107/2011 г. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №2318/08.10.2010 г., на Началник сектор "Пътна полиция" (ПП) при ОД на МВР - Перник, с което на **Е.Д.Д.***** за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) са наложени следните административни наказания: "глоба" в размер на 150 (сто и петдесет) лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от 1 (един) месец на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП (ред към 24.09.2010 г.)

В касационната жалба се твърди, че решението на първоинстанционния съд е незаконосъобразно, поради допуснати нарушения на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във вр. с ал. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Пледира, че нормата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП (ДВ, бр. 10/01.02.2011 г.) се явява по-благоприятния закон по смисъла на разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН и на това основание се иска отмяна на атакувания съдебен акт.

Ответникът по жалбата - ОД на МВР- Перник, сектор "ПП", редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез своя представител дава заключение, че жалбата е неоснователна, и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Изложените от жалбоподателя доводи за атакуване решението на районния съд не се споделят от настоящия касационен състав.

Районен съд – Перник, на база на представените и събрани по делото доказателства е приел, че същите, преценени поотделно и в съвкупност са непротиворечиви и изясняват всестранно и пълно релевантните по делото обстоятелства. Въз основа на тях и след техния анализ е намерил за безспорно установено, че на 24.09.2010 г. Е.Д.Д.*** управлява автомобил със скорост от 82 km/h при забрана за движение в населено място със скорост надвишаваща 50 km/h. Нарушението е установено с техническо средство трафик радар, от служители на сектор „ПП” към ОД на МВР – Перник, като на водача е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна районният съдия е намерил от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, в необходимата форма и без допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да се явяват основание за неговата отмяна или изменение. По отношение вида и размера на наложеното наказание и във връзка с оплакванията на жалбоподателя в тази посока, районният съдия е намерил същото за правилно и справедливо определено, като мотивирано е отказал да приложи Закона за движение по пътищата в последвалата му редакция, относно вида и размера на наказанието за процесното нарушение, извършена до влизане в сила на НП.

Административен съд – Перник споделя изцяло позицията на първоинстанционния съд по следните съображения:

Съгласно чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред, когато е нарушен законът, а съгласно чл. 348, ал. 2 от НПК нарушение на закона има, когато той е приложен неправилно или не е приложен закон, който е трябвало да бъде приложен. В настоящият случай касационната инстанция намира, че районният съд не е нарушил закона при неговото приложение. Нарушението правилно е преценено като подведено под съответните му норми на ЗДвП, указващи правилата за движение по пътищата, свързани с избора на скоростта за движение. Тезата на жалбоподателя, че последвалото изменение на ЗДвП се явява по-благоприятния за нарушителя закон не се споделя от настоящата касационна инстанция. В допълнение към мотивите на районния съдия следва да се отбележи, че измененията на ЗДвП във връзка с налаганите наказания за нарушения свързани с превишаване на максимално разрешената скорост, видно и от мотивите на законодателя към Закона за изменение и допълнение на ЗДвП, имат за цел намаляване броя на пътнотранспортните произшествия и жертвите на пътя. Промяната е направена с цел повишаване ефективността на санкциите за извършени нарушения, което да доведе до намаляването им, като така ще е налице максимално достигане на целите на административното наказване по смисъла на чл. 12 от ЗАНН. Поради тази причина, последвалото изменение на ЗДвП настоящия съдебен състав не тълкува като „по-благоприятния закон”, за да се следва неговото приложение. Отпадането на кумулацията от „глоба” и „временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност”, но със завишаване размера на глобата, компенсира

„благоприятност” -та твърдяна от нарушителя. Не на последно място съдът въпреки задължението да приложи по-благоприятния закон, няма право да увеличи размера на така наложеното наказание. При наличието на такова противоречие, решаващият състав по посочените причини не смята последвалото изменение на ЗДвП за по-благоприятен закон.

При разглеждането на делото пред касационния съд и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, пороци, които да съставляват касационни основания за отмяна на потвърдителното решение на Районен съд - Перник, не се установиха. Поради това атакуваният съдебен акт, като правилен и законосъобразен, следва да бъде оставен в сила, а касационната жалба отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК,
Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №161 от 25.03.2011 г. по описа на Районен съд-Перник постановено по н.а.х.д. №107/2011 г., с което е потвърдено наказателно постановление №2318/08.10.2010 г., на Началник сектор ”Пътна полиция” (ПП) при ОД на МВР - Перник, издадено срещу Е.Д.Д.*** за нарушение по ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: